

31975L0442

L 194/39

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

25.7.1975.

**PADOMES DIREKTĪVA
(1975. gada 15. jūlijs)
par atkritumiem**

(75/442/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā spēkā esošo vai izstrādes procesā esošo noteikumu atšķirības dažādās dalībvalstīs attiecībā uz atkritumu apglabāšanu var radīt nevienādus konkurences apstākļus un tādējādi tieši ietekmēt kopējā tirgus darbību; tā kā tādēļ saskaņā ar Līguma 100. pantu ir jātuvina valstu tiesību akti šajā jomā;

tā kā šī tiesību aktu tuvināšana būtu jāpapildina ar Kopienas rīcību, kas paredzēta tam, lai ar plašākiem noteikumiem sasniegtu vienu no Kopienas mērķiem vides aizsardzības un dzīves kvalitātes uzlabošanas jomā; tā kā tāpēc būtu jāparedz daži īpaši noteikumi šajā sakarā; tā kā būtu jāatsaucas uz Līguma 235. pantu, jo šim nolūkam vajadzīgās rīcības pilnvaras Līgumā nav paredzētas;

tā kā atkritumu apglabāšanas noteikumu galvenajiem mērķiem ir jābūt cilvēku veselības aizsardzībai un vides aizsardzībai pret kaitējumiem, ko rada atkritumu savākšana, pārvadāšana, apstrāde, uzglabāšana un noglabāšana;

tā kā, lai saglabātu dabas resursus, būtu jāveicina atkritumu pārstrāde un pārstrādāto materiālu izmantošana;

tā kā Eiropas Kopienas rīcības programma vides jomā ⁽³⁾ uzsvēr, ka ir vajadzīga darbības Kopienas līmenī, ieskaitot tiesību aktu saskaņošanu;

tā kā efektīvi un saskanīgi atkritumu apglabāšanas noteikumi, kas nekavē Kopienas iekšējo tirdzniecību un neietekmē konkurences apstākļus būtu jāattiecinā uz kustamu mantu, no kuras tās īpašnieks grib atbrīvoties vai no kuras viņam ir jāatbrīvojas saskaņā ar valstī spēkā esošo tiesību aktu noteikumiem, izņemot radioaktīvos, kalnrūpniecības un lauksaimniecības atkritumus, dzīvnieku liķus, notekūdeņus, gāzveida izmešus un atkritumus, uz kuriem attiecas īpaši Kopienas noteikumi;

tā kā, lai nodrošinātu vides aizsardzību, būtu jāparedz atļauju sistēma uzņēmumiem, kas trešo personu uzdevumā atkritumus apstrādā, uzglabā vai nogādā uz izgāztuvi, uzraudzības sistēma uzņēmumiem, kuri apglabā savus atkritumus, un tiem, kas savāc citu atkritumus, kā arī plāns, kurš aptver galvenos faktorus, kas ir jāņem vērā, veicot dažādas atkritumu apglabāšanas darbības;

tā kā tā izmaksu daļa, ko nesiedz ieņēmumi no atkritumu apstrādes, ir jākompensē ievērojot principu "piesārņotājs maksā",

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā:

- a) "atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, no kura to īpašnieks atbrīvojas vai no kura viņam ir jāatbrīvojas saskaņā ar valstī spēkā esošo tiesību aktu noteikumiem;

⁽¹⁾ OV C 32, 11.2.1975., 36. lpp.

⁽²⁾ OV C 16, 23.1.1975., 12. lpp.

⁽³⁾ OV C 112, 20.12.1973., 3. lpp.

b) "apglabāšana" ir:

- atkritumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un apstrāde, kā arī to uzglabāšana un noglabāšana virs zemes vai pazemē;
- pārveides darbības, kas ir vajadzīgas to atkārtotai izmantošanai, utilizācijai vai otrreizējai pārstrādei.

2. pants

1. Neierobežojot šo direktīvu, dalībvalstis var pieņemt īpašus noteikumus attiecībā uz konkrētām atkritumu kategorijām.

2. Šīs direktīvas darbības jomā neiekļauj:

- a) radioaktīvos atkritumus;
- b) atkritumus, kas rodas, veicot derīgo izrakteņu izpēti, ieguvi, apstrādi un uzglabāšanu, un no karjeru izmantošanas;
- c) dzīvnieku liķus un tādus lauksaimniecības atkritumus kā kūtsmēsli un citas lauksaimniecībā izmantojamās vielas;
- d) notekūdeņus, izņemot šķidros atkritumus;
- e) gāzveida izmešus atmosfērā;
- f) atkritumus, uz kuriem attiecas īpaši Kopienas noteikumi.

3. pants

1. Dalībvalstis paredz attiecīgus pasākumus, kas ierobežo atkritumu rašanos un veicina to otrreizēju pārstrādi un pārveidošanu, izejvielu un, iespējams, enerģijas ieguvi no tiem, kā arī jebkurus citus atkritumu atkārtotas izmantošanas veidus.

2. Tās laikus informē Komisiju par visiem normatīvu projektiem šajā sakarā un jo īpaši par normatīvu projektiem, kas skar:

- a) tādu produktu izmantošanu, kuru apglabāšana var būt tehniski apgrūtināta vai var radīt pārmērīgi augstas izmaksas;
- b) pamudinājumusL
 - samazināt dažu atkritumu daudzumu,
 - sagatavot atkritumus to otrreizējai pārstrādei un atkārtotai izmantošanai,
 - iegūt izejvielas un/vai ražot enerģiju no dažiem atkritumu veidiem;
- c) dažu dabas resursu, tostarp energoresursu, izmantošanu gadījumos, kad tos var aizstāt ar atjaunotiem un vēlreiz izmantojamiem materiāliem.

4. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apglabāšana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu dabas videi, jo īpaši:

- neapdraudot ūdeni, gaisu, augsni, kā arī augus un dzīvniekus;
- neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ;
- neatstājot nelabvēlīgu ietekmi uz lauku vidi vai ievērojamām vietām.

5. pants

Dalībvalstis izveido vai izrauga kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par atkritumu apglabāšanas darbību plānošanu, organizēšanu, atļaušanu un uzraudzību noteiktā apgabalā.

6. pants

Kompetentajai iestādei vai iestādēm, kas minētas 5. pantā, cik vien ātri iespējams ir jāsagatavo plāns vai plāni jo īpaši attiecībā uz:

- apglabājamo atkritumu tipiem un daudzumu,
- vispārējām tehniskajām prasībām,
- piemērotajām apglabāšanas vietām,
- speciālajiem noteikumiem, kas attiecas uz konkrētiem atkritumiem.

Šajā plānā vai plānos, piemēram, var norādīt:

- fiziskās vai juridiskās personas, kam ir tiesības veikt atkritumu apglabāšanu,
- apglabāšanas darbību izmaksu novērtējumu,
- pasākumus, kas varētu veicināt atkritumu savākšanas, šķirošanas un apstrādes pilnveidošanu.

7. pants

Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai katrs atkritumu īpašnieks:

- gādātu par to, ka atkritumus savāc kāds privāts vai valsts atkritumu savācējs, vai atkritumu apglabāšanas uzņēmums
- vai ka atkritumi tiek apglabāti paša spēkiem saskaņā ar pasākumiem, kas paredzēti, ievērojot 4. pantu.

8. pants

Saskaņā ar 4. pantu pieņemto pasākumu izpildei katrai iestādei vai uzņēmumam, kas trešo personu uzdevumā nodrošina atkritumu apstrādi, uzglabāšanu vai noglabāšanu, ir jāsaņem no 5. pantā minētās kompetentās iestādes atļauja jo īpaši attiecībā uz:

- apstrādājamo atkritumu tipiem un daudzumiem,
- vispārējām tehniskām prasībām,
- drošības pasākumiem, kas ir jāveic,
- informāciju, kas pēc kompetentās iestādes pieprasījuma ir jāsniedz par atkritumu izcelsmi, galamērķi un apstrādi, kā arī par to tipiem un daudzumiem.

9. pants

Kompetentā iestāde, kas minēta 5. pantā, regulāri pārbauda 8. pantā minētās iestādes un uzņēmumus, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti atļaujā paredzētie nosacījumi.

10. pants

Uzņēmumus, kas pārvadā, savāc, uzglabā, noglabā vai apstrādā pašu atkritumus, un uzņēmumus, kas savāc vai pārvadā atkritumus trešo personu uzdevumā, pārbauda kompetentā iestāde, kas minēta 5. pantā.

11. pants

Saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā" atkritumu apglabāšanas izmaksas, atskaitot ieņēmumus no atkritumu pārstrādes, sedz:

- īpašnieks, kas nodod atkritumus 8. pantā minētajam atkritumu savācējam vai uzņēmumam;

- un/vai iepriekšējie īpašnieki vai tā produkta ražotājs, no kura radušies šie atkritumi.

12. pants

Reizi trijos gados dalībvalstis sagatavo kārtējo ziņojumu par atkritumu apglabāšanu savā valstī un nosūta to Komisijai. Šim nolūkam 8. un 10. pantā minētajām iestādēm vai uzņēmumiem ir pienākums sniegt 5. pantā minētajai kompetentajai iestādei ziņas par atkritumu apglabāšanu. Komisija šo ziņojumu nosūta pārējām dalībvalstīm.

Komisija ik pēc trim gadiem sagatavo ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par šīs direktīvas piemērošanu.

13. pants

Pasākumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, dalībvalstīs stājas spēkā 24 mēnešu laikā pēc tās paziņošanas; dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

14. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1975. gada 15. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. RUMOR